

[Johanne Rambusch.]
museerne. Hvad der findes i Museerne, baade i Provinsmuseerne og Nationalmuseet, er hele det danske Folks Eje, og det er derfor ønskeligt, at Direktørerne, eller hvem der nu skal bestemme, hvad der skal ind i Museerne, ikke vil være alt for gridske og tage alt, hvad der kommer, men vil tænke paa, at der dog er Ting, som, hvis man har dem tilstrækkelig repræsenteret i Museet, vil gøre meget mere Gavn ude i Provinsen. Det vil jeg haabe, at Direktørerne for Fremtiden vil være interesseret i, selv om de maaske straks synes, at de nu faar saa rigelig Plads, at de kan opmagasinere alt muligt derinde.

Der er ofte blevet klaget over, at der kom saa uhyre faa besøgende i Nationalmuseet. Nu har vel nok de daarlige Pladsforhold for en stor Del været Skyld deri, men jeg tror, det vilde være heldigt, hvis man kunde faa nogle Fotografier af de bedste Ting paa Nationalmuseet hængt op ude omkring i vore Provinsmuseer, for det vilde give Provinsbeboerne Lyst til at komme op og se disse Skatte, naar de kom til København. Det er jo en Gang ikke Københavnerne, som besøger Museet, de gaar der vel egentlig kun, naar de har besøgende fra Provinsen, og derfor synes jeg, man skal se at faa Provinsbeboerne saa interesseret som muligt i de Skatte, som er samlede her.

Det er blevet nævnt, at der har været fremlagt ca. 30 Museumsplaner i Folketinget. Kun 6—7 er dog blevet behandlet saaledes, at man har hørt om dem ude omkring. Nu er vi her ved det tredje Ændringsforslag til det oprindelige Regeringsforslag, som gik ud paa at lægge Museet i Prinsens Palæ og Materialgaarden. Det andet Ændringsforslag, som gik ud paa at lægge det i Stormgade, den saakaldte Stormgadeplan, blev stemt ned ved anden Behandling i Folketinget, men da Regeringen kom med det næste Ændringsforslag, blev det vedtaget. Det foreliggende Forslag er en Forbedring af den saakaldte Stormgadeplan, idet det tager hele Karreen med, som ligger imellem Stormgade, Frederiksholms Kanal, Ny Vestergade og Vester Voldgade. Derved vil der jo skabes bedre Udviklingsmuligheder for Museet. Men denne Plan er tillige langt dyrere end den, der blev fremsat ved anden Behandling i Folketinget og da blev stemt ned. Den er af flere regnet ud til, naar man medregner Værdien af Prinsens Palæ og de Bygninger, som Staten ejer i Stormgade, at koste 10 Mill. Kr., og man maa gaa til Nedrivning af gode

Bygninger, Beboelseshuse, til en Værdi af 2½ Mill. Kr. Det vil ogsaa være meget længe, inden man bliver færdig. Der siges nok, at nu skal man straks begynde at bygge. Ja, man begynder straks paa Tegninger, og hvad der skal til — det er jo ogsaa et Arbejde, der skal gøres —, men det vil være ikke saa kort, før man virkelig kan begynde at bygge. Der maa skaffes Husrum for Beboerne af disse Huse, for selv om man ophæver Paragraffer i Huslejeloven, og selv om man eksproprierer, er der dog een Ting, Staten ikke kan gøre: den kan ikke jage Borgerne ud uden at give dem og deres Familier et andet Tag over Hovedet.

Der er ikke nogen egentlig Plan for Bygningen i dette Forslag; det bliver lagt ind under nogle Udvalg, Bedømmelsesudvalg og Byggeudvalg, men man har hørt om, at man tænkte paa at bygge en stor Façade ud imod Vester Voldgade. Hvordan den saa vil komme til at forliges med Façaden paa Prinsens Palæ, er jo ikke let at vide, det kan man ikke have nogen rigtig Mening om nu. Men Museet kan ikke komme til at ligge saa frit, som man i Regelen ønsker, et Museum skal ligge, og som det ogsaa ved alle de Forhandlinger, der har været ført i de to sidste Menneskealdre, fra alle Sider har været paapeget som en Hovedopgave.

Der har ogsaa været en saadan Plan fremme, hvorefter Museet skulde ligge i Stormgadekvarteret, den saakaldte Dobbeltkarréplan. Den vilde arkitektonisk set absolut være at foretrække for — jeg havde nær sagt — en hvilken som helst af de andre Planer, i hvert Fald af Stormgadeplanerne. Men det er sagt om den, at den var alt for dyr, og at Husejerne ved Frederiksholms Kanal protesterede imod at sælge deres Ejendomme. De vilde ikke sælge godvilligt, og Regeringen brød sig ikke om at ekspropriere her. Men man eksproprierer uden videre i Stormgade. Det er ikke, fordi jeg har noget imod selve Ekspropriationsbestemmelsen; men den ene Gades Beboere skulde have lige saa megen Ret som den anden Gades Beboere.

Det, vi mest beklager, er, at Museet ikke kommer til at ligge frit paa en naturskøn Plads og saa paa en Plads, hvor Staten selv ejer Grunden og ikke først skal til at nedrive mange brugelige og gode Bygninger. Vi har saa mange naturskønne Pladser i København, som Staten ejer, f. Eks. Rosenborg Have, eller allerhelst Kastellet, den Plan, der har været talt saa meget om, og som der ogsaa var en Del